

Fra Klubbens besøg hos København Fur

Fredag den 14. februar 2014

Fredag den 14. februar 2014 kl. 11 mødtes en stor del af klubbens medlemmer – nogle med ledsagere – hos København Fur, verdens største auktionshus for pels.

Den første skriftlige efterretning om salg af pels i Danmark stammer fra 1294. Pels var også dengang forbundet med luksus. Der var regler for, hvilke samfundsklasser, der måtte bruge hvilke pelse; øverst stod kongen alene med sin hermelinskåbe. Dengang og mange århundreder frem var det pelsjægerne i Canada, det nordlige USA og Sibirien, der bragte pelse på markedet ad gamle handelsruter.

Hold af pelsdyr etableredes i USA og Canada i slutningen af 1800-tallet, og derfra skaffede man i sin tid de første avlsdyr til den danske pelsdyravl. I 1930 under den store finanskriser slog de første avlere sig sammen og stiftede Dansk Pelsdyravlerforening for at udvikle en nicheproduktion inden for landbrugs-erhvervet. Først blev skindene solgt gennem Københavns Pelscentral, der i 1946 blev opkøbt af Dansk Pelsdyravlerforening og blev til Danske Pels Auktioner - Danish Fur Sales – der hurtigt blev internationalt kendt. I 1963 flyttede man til Glostrup, hvor København Fur har 80.000 m², og hvor millioner af skind sorteres og sælges.

København Fur er et andelsselskab, som ejes af medlemmer af Dansk Pelsdyravlerforening. At København Fur skrives med K og ikke med C er en gimmick, der skal sikre, at man lægger mærke til navnet. Danmark er verdens næststørste producent af minkskind: Over 17 mill. skind blev i 2013 produceret på omkring 1450 minkfarme. Verdensproduktionen udgjorde omkring 80 mill. skind. Rusland er verdens største pelsmarked med et forbrug på 19 pct. af det samlede verdensforbrug, efterfulgt af USA med 17 pct. og Kina med godt 16 pct.

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevareministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

Der holdes 5 auktioner i hver salgssæson – tiden fra december til september - normalt med 500-700 opkøbere fra hele verden. Der er 5-6 dages eftersyn før hver auktion.

Der sælges op til 5 mill. minkskind og andre skind på en auktion, hvor det samlede salg kan løbe op i 4 mia. kr. Når det går hurtigt, sælges for 43.000 kr. i sekundet med hammerslag hvert 9. sekund. Ved hammerslaget er det verdensmarkedsprisen, der fastsættes. Vi havde lejlighed til at overvære en del af auktionen, og vi fik en fascinerende oplevelse af auktionarius på arbejde. Men vi kunne også se, at auktionssalen ikke var så fyldt, som den ofte har været de senere år, hvor der har været gode penge at tjene.

I dagspressen har vi kunnet læse om, at opkøberne udebliver, og auktionen i december blev standset, fordi de ønskede priser ikke kunne opnås. Nu ser det ud til, at man vil fortsætte auktionssalget med de priser, der kan opnås, i håb om at markedet bedrer sig. De meget gode afsætningsforhold i de senere år har medført, at der er kommet mange skind på lager rundt om i verden, især i Kina, og det gode marked har bevirket, at en

mængde nye pelsfarme er oprettet rundt om i verden. Og så er der netop for kinesiske opkøbere et særligt element: Det kinesiske skattevæsens interesse for minkskind eller rettere omsætningen og indførselen af dem i Kina. De nye pelsfarme har hverken tilstrækkelig knowhow eller kapital til at kunne præstere et kvali-

tetsprodukt, der kan måle sig med de danske pelsdyravleres. Prisen ved seneste auktion faldt vel ikke så meget, at prisfaldet i sig selv vil kunne rydde ud i den underskov af farme, der nu er opstået. Men Dansk Pelsdyravlerforening prøver på anden måde at skærpe konkurrencen, nemlig ved at forlænge kreditten til kunderne.

Brug af pelse har i nyere tid i visse kredse været anset for meget uheldig. Pelsværk har dog været brugt af mennesket som klædedragt, siden det forlod Østafrika og kom til koldere egne nordpå. Der har været og er stadig tale om at bruge naturen på samme måde som ved brug af animalske fødevarer. Det afgørende er på begge områder, hvordan dyrene har haft det, mens de levede, og hvordan de bliver aflivet. Der agiteres jævnligt

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevareministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

mod brug af pelsværk og for brug af Fake Fur – kunstig pels – en ud fra et miljøhensyn helt fejlagtig agitation, idet fremstilling af Fake Fur udgør en meget stor belastning af miljøet.

De domesticerede mink lever i bure med redekasser med halm og med hylder. Der er også rør, som dyrene kan krybe ind i og flytte rundt på, og som derved kan fungere som legetøj. Burene står i lange rækker på 40-50 m i åbne haller, så dyrene får dækket deres behov for frisk luft. Der er automatdrikkesystem på minkfarmene, så minkene altid har adgang til frisk vand.

Årets gang på farmen begynder med parringer (ikke inseminering) i marts. Hvalpeperioden (fødselsperioden) er fra 25. april til 10 maj. Ved 4-ugers alderen begynder hvalpene at æde selv. Omkring 1. juli placeres hvalpene med en han og en tæve sammen for at sikre normal adfærsudvikling. Pelsningen foregår i november/december. Aflivningen foregår hurtigt og smertefrit. Mink fodres med fiskeaffald og restprodukter fra fødevareproduktionen, og kroppen går efter pelsningen til Daka Bio-Industries, hvor den forarbejdes til biodiesel og kødbenmel.

Den største del af aktiviteten på Langagervej er sortering af minkskindene. Store maskiner sorterer de mange millioner minkskind på mange måder: Først efter type og køn, så efter længden; derefter kommer farvesorteringen og endelig kvalitetssorteringen. Sorteringsfasen afsluttes med finpudsning og kontrol. Ideen bag det store sorteringsarbejde er, at opkøberne efter besigtigelse af nogle få skind skal kunne købe et helt lot på flere tusinde skind og være sikre på, at de er helt ens. Et af Kopenhagen Furs hemmeligheder ligger givet i det uhyre nøjagtige og sikre sorteringsystem.

Kopenhagen Fur sælger absolut mest mink, men sælger dog også bl.a. ræv, chincilla, sæl, zobel, karakul og Swahara. Karakulfår har navn efter Kara-Kul-Søen i Tadsjikistan og er kendt som persianerskind. Swahara kommer fra Namibia og er et vigtigt indtjeningsbidrag til landet.

Det var et meget spændende besøg, og netop fordi det var sidste dag for februarauktionen fik vi et indtryk af internationaliteten i virksomheden med de mange opkøbere fra hele verden. Det internationale understregedes også af auktionshallens mange ure, der følger verdens tidszoner.

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevareministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

Ved besøgets afslutning var der reserveret bord i det store frokostlokale, hvor der var et velassorteret udbud af frokostretter.

På vejen ud passeredes nogle fristende salgssteder for smykker, radio/Tv (B&O) og naturligvis pelsvarer.

Det var et rigtig godt og interessant besøg.

